

så grotesk formår at fortrænge, hvad der tidligere er blevet sagt.

Jeg mindes en forsvarsminister, som redegjorde for en række ting, der skulle undersøges. Jeg mindes selv min egen ordførertale, hvor jeg snakkede om, at man skulle kigge grundigt på antallet af kampfly, kampvogne, artilleri; man skulle kigge på, om forsvarrets administration kunne gøres anderledes økonomisk-it-mæssigt i et civilt-militært samarbejde; man skulle kigge på, om hjemmevernet kunne udvikles. Jeg ville også, hvis jeg havde haft tid til det, have sagt, at man skulle kigge på, hvordan og hvorledes værnepligtens længde kunne undersøges og analyseres. Der er bestemt forandringsparathed hos Venstre også. Så derfra og til at sige, at der ikke er forandringsparathed, er der et stykke.

Så må man komme tilbage til hr. Villy Søvnalds anklagepunkt mod den tale, som jeg holdt, nemlig at konklusionen var skrevet, før analysen var sat i gang. Vi vil have et forstandigt beslutningsgrundlag, og jeg synes også, det ville være glædeligt, hvis hr. Villy Søvnald ventede på det forstandige beslutningsgrundlag, før han udlagde teksten med hensyn til, hvem der er forandringsparate, og hvem der ikke er forandringsparate. Det vil forligsforhandlingerne vise.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Somme tider sidder man og henfalder til stille undren over den form for virkelighedssans, der gør sig gældende hos venstrefløjten.

Hr. Villy Søvnald var jo meget glad for hr. Søren Søndergaard's sikkerhedspolitiske verdensbillede, der går ud på, at vi først skal ud og fjerne alle uligheder i verden, al uretfærdighed, alt det, der fremkalder krige og terror. Jeg ved ikke, hvordan virkelighedsbilledet ser ud hos mennesker, der sidder og siger sådan noget, mennesker, som egentlig ser ganske normale ud, men hvor der kommer sådan nogle besynderlige ord ud af munden på dem.

Jeg vil gerne lige spørge: Når man nu har fjernet alle ulighederne i hele verden, al uretfærdighed, al terror, alt det, der fremkalder de grimme ting, hvad i himlens navn skal man så med et forsvar? Det har man da ikke nogen brug for i Paradiset.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Søren Søndergaard; det må blive en kort bemærkning til hr. Villy Søvnald, men det kan vel

også lade sig gøre på en eller anden måde. Så lad gå, det er jo sent på dagen. Vi må være lidt fleksible.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Nu vil jeg ikke begynde at diskutere mit udseende, det kan jeg jo kun i begrænset omfang gøre for.

Det er ikke et spørgsmål om at fjerne alle uretfærdigheder i verden. Det er ganske vist et stort projekt. Men selv hr. Langballe må erkende, at man havde en mulighed for at gøre, som man gjorde i Tyskland efter Første Verdenskrig, og som man gjorde i Tyskland efter Anden Verdenskrig. Det er et valg. Man kan vælge den ene model, og man kan vælge den anden model.

Man kan også være blandt dem, der siger, at der ikke var nogen forskel. Der var overhovedet ikke nogen sammenhæng mellem den måde, man behandlede Tyskland på efter Første Verdenskrig, og så det, der kom ud af det, ligesom der heller ikke var nogen sammenhæng mellem den måde, man behandlede dem på efter Anden Verdenskrig, og det, der kom ud af det.

Jeg mener, det er en aldeles forkert opfattelse. Jeg mener, at der er en præcis sammenhæng mellem, hvordan man behandler folk, og det, der kommer ud af det. Og det er derfor, den bløde sikkerhedspolitik er afgørende. Det er derfor, jeg håber, at forsvarsministeren vil gå op og sige, at det er et afgørende element i denne her analyse, for er det element ikke med, mangler der simpelt hen et ben.

Kl. 0.25

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Lad os lige gøre den debat færdig. Så er det hr. Langballe for en kort bemærkning. Det er lidt ud over reglerne, men nu skal vi have det til at glide, nu det er sidst på dagen.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Det kan godt være, at tidspunktet er for fremrykket til sådan at ævle og kævle i historiske randbemærkninger, men jeg kunne nu egentlig godt tænke mig at spørge hr. Søren Søndergaard, hvad han mener med sine historiske bemærkninger om Tyskland.

Tyskland blev ved Versaillesfreden ydmyget fuldstændig meningsløst med det resultat, at der opstod en ny verdenskrig. Det er da fuldstændig rigtigt, at sådan skal man ikke bære sig